

[Ømann.]

den samme tanke. Men der må være en klar sammenhæng mellem befolkningens ofre og det, der kommer ud af det. I dag kan man ikke forklare befolkningen denne nære sammenhæng. Indtrykket er, at det hele fuser ud til planløs virksomhed eller i værste fald havner som et kasseoverskud på 1.500 mill. kr., der så skal brændes.

Vi skal have en social sikring, der omfatter alle, en indtægtsbestemt folkepension, der koncentrerer al alderdomsopsparring. Herved kan der skabes en fond af en helt anden størrelse og karakter end den af økonomiministeren omtalte. Denne fond kan være ryggraden i samfundsudviklingen ikke bare ved at være sparebøsse, men ved at være det instrument, der styrer investeringerne og satses stort og koncentreret på de felter, der er fremtidens. Men allerede i dag er opsparringen jo slet ikke så lille; den er ganske pæn sammenlignet med andre lande. De midler, vi har, må bare kanaliseres til en bedre anvendelse.

Den rolle, Nationalbanken og dermed også pengeinstitutterne har spillet i obligations- og rentepolitikken i den senere tid, er jo ikke flatterende. Banken må under folketingets kontrol, og dermed må pengeinstitutterne under kontrol. Lønmodtagerne benytter lønkonti i stigende omfang. Hvis man koncentrerer disse indskud i en lønmodtagerbank, ja, så vil man få rådighed over store, likvide midler, som også kan bruges til styring. Udlånspolitikken fra det offentliges side må føres på en sådan måde, at den inspirerer, at den stiller udviklingsfremmende betingelser, og en afskrivningspolitik må udformes med samme indbyggede incitamenter.

I forhold til en sådan industripolitik synes jeg man må betegne tavsheden om disse emner i økonomiministerens redegørelse som ligefrem erhvervsfjendtlig. Der er ingen træk i forslagene, der beforder udviklingen.

Vi har mange inflationsfremmende mekanismer indbygget i dansk økonomi. Jeg har nævnt parcelhusene, man kan nævne jordpolitikken, og landbrugsstøtten er en tredje. Den må afvikles og erstattes med en produktiv investering.

Se, en lang række love, der hjælper erhvervslivet på vej og sikrer en hurtigere

vækst, det er noget, der vedrører de fundamentale svagheder i dansk økonomi, og jeg vil håbe, at der i de drøftelser, som nu skal foregå, vil være lejlighed til at komme ind på en sådan lovgivning.

**Sigsgaard:** I de seneste år har der været en række eksempler på stigende uro inden for vort økonomiske system her såvel som i udlandet. Folketing og regering er de instrumenter, der har til formål at regulere kapitalismen og bekæmpe krisetendenser og altså konsolidere det økonomiske system. Derfor er det i en finanslovdebat urimeligt kun at se på den offentlige økonomi; det må være den generelle økonomiske og politiske udvikling, der skal diskuteres.

Især den yderst ujævne udvikling i den kapitalistiske verden er påfaldende. Valutakriser har truet og er brudt ud flere gange, uden at det er lykkedes at forebygge dem. I udlandet og her har vi oplevet kolossale rentestigninger som udtryk for manglende balance mellem investeringer og kapitaltilvejebringelse, og disse stigninger rammer jo her i landet bl. a. beboerne i det byggeri, der opføres, urimelig hårdt. I lande som Frankrig, Italien og USA er der stigende social uro og arbejdsløshed, også herhjemme er uroen på arbejdspladserne voksende, dels fordi umyndiggørelsen af lønarbejderne bliver stadig tydeligere for mange, dels fordi de sociale forskelle mellem befolkningsgrupperne er voksende.

Et af de store problemer internationalt set er USAs store økonomiske og teknologiske overmagt. Det teknologiske gab mellem USA og Vesteuropa bliver stadig dybere, USA vinder stadig større kontrol over Vesteuropa. Også en stadig større del af det danske produktionsapparat beherskes af USA og i anden række af andre stærke magter. Det betyder naturligvis, at suveræniteten gradvis indskrænkes; USA og andre får stadig større indflydelse også på dansk økonomisk politik. Svaghedstendenserne i den kapitalistiske økonomi er ikke blevet udlignet af den stigende udbytning af udviklingslandene og af det efterspørgselspres, som Vietnamkrigen har forårsaget. Tværtimod har profitraten vist en stadig faldende tendens internationalt set. Denne internationale uro har i høj grad afspejlet sig også i dansk økonomi. Vi så det under valutakri-